

РЕШЕНИЕ

№ 15710

гр. София, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2091** по описа за **2025** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за МВР.

Образувано е по касационна жалба на М. Й. З. с ЕГН [ЕГН], чрез адв.Д.Р.-САК срещу Решение № 5610 / 30.12.2024г. по нахд. № 12458 / 2024 г. по описа на СРС, 107-ми състав, с което се потвърждава Заповед за задържането му с рег. № 2283з-1082 / 22.08.2024г. издадена от П. И. К.–ст.полицай при 04 РУ-СДВР.

В касационната жалба се съдържат оплаквания за неправилност на съдебното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила - касационно основание по чл. 209, т. 3 от АПК. Жалбоподателят поддържа, че неправилно и необосновано съдът е приел, че оспореният административен акт съдържа фактически и правни основания за издаването му. Намира оспорената заповед за задържане за неправилна, необоснована и несъответстваща на целта на закона, поради което следва да бъде отменена. Прави се искане обжалваното решение да бъде отменено, както и да се отмени заповед за задържане с рег. № 2283з-1082 / 22.08.2024г.

В съдебно заседание касатора не се явява и не изпраща представител. Ответникът по касационната жалба – П. И. К.–ст.полицай при 04 РУ-СДВР не се представлява, не се явява.

Прокурорът дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и моли да се остави в сила решението на СРС.

Настоящия касационен състав, като обсъди събраните по делото доказателства, наведеното от

жалбоподателя касационно основание, доводите и становищата на страните и като извърши на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка на валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното съдебно решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законово установения срок, от лице с правен интерес и надлежна процесуална легитимация по см. на чл. 210, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да потвърди заповедта за задържане на З. от 22.08.2024г., въззивният съд е приел следното :

На 22.08.2024 г. около 19.50 ч. в [населено място], е издадена атакуваната заповед за задържане на лице, по силата на която З. на осн.чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР във вр.чл.354а от НК-притежание на наркотични вещества установени на [улица], пред №65, е задържан за срок от 24 часа в помещението за временно задържане на 04 РУ-СДВР.

В процесната заповед било посочено, че задържането на жалбоподателя е във връзка със съмнение за извършено престъпление по чл. 345а от НК. Заповедта за задържане била връчена на жалбоподателя, за което свидетелства разписката към нея. Жалбоподателят бил освободен на следващия ден – 23.08.2024г.

Първоинстанционния съд е приел горната фактическа обстановка от съставената заповед. При задържането на З. са му били разяснени правата, извършен му е обиск в 20.15 ч. на 22.08.2024г.

Напълно се споделят изводите на СРС, че за прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидена необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват касатора със соченото нарушение не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване. Понятието „данни“ по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР не съвпада с „достатъчно данни“ по смисъла на чл. 212, ал. 1 НК, нито изисква достатъчно доказателства за извършено престъпление.

Необходимо е само да се констатира наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление, което не е оборено към момента на издаване на заповедта. Това дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката, дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието. Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно доказване в рамките на наказателното производство. Необходимо е данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението да са установени преди извършване на задържането. Противното би породило риск от произвол при прилагането на мярката и необосновано задържане на лица, което противоречи на целта ѝ.

По тези съображения съдът намира, че в настоящия случай издадената Заповед за задържане на лице е съобразена с целите на закона, като е спазен принципа за съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията.

В този смисъл задържането под стража на М. Й. З. е законосъобразно и като го е потвърдил СРС е постановил Правилно решение, което следва да се остави в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София- град, 25 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5610 / 30.12.2024г. по нахд. № 12458 / 2024 г. по описа на СРС, 107-ми състав, с което се потвърждава Заповед за задържането му с рег. № 2283з-1082 / 22.08.2024г. издадена от П. И. К.–ст.полицай при 04 РУ-СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.